

Papież Franciszek

Bycie chrześcijaninem nie oznacza przede wszystkim przynależności do pewnej kultury lub posłuszeństwa pewnej doktrynie, ale raczej powiązanie swojego życia, we wszystkich jego aspektach, z osobą Jezusa, a przez Niego z Ojcem. W tym celu Jezus obiecuje zesłanie Ducha Świętego na swoich uczniów. Właśnie dzięki Duchowi Świętemu, Miłości, która łączy Ojca i Syna i od Nich pochodzi, wszyscy możemy żyć życiem samego Jezusa. Duch uczy nas rzeczy niezbędnej: tak miłować, jak miłuje Bóg.

Regina Caeli z Ojcem Świętym, 15.05.2016 †

Ks. bp Aleksander Kaszkiewicz

Kiedy uważnie spojrzymy na świat współczesny, z łatwością zauważymy jaki jest nieszczęśliwy, jak mocno potrzebuje pokoju. Mowa tu jest nie tylko o takich nieszczęściach jak wojny, klęski żywiołowe, terroryzm, przestępczość, bieda, nierówność społeczna. Nieszczęśliwe są także społeczeństwa, które nie znają wojen, żyją w dostatku, postępie, cieszą się najnowszymi osiągnięciami nauki i techniki. W licznych bogatych, dobrze rozwiniętych krajach statystyka pokazuje stały wzrost ilości samobójstw, depresji, różnego rodzaju nałogów. Przyczyny takiej sytuacji są różne, lecz jedna z nich prawdopodobnie jest najważniejsza – to, że człowiek współczesny często odwraca się od Boga, zapomina o Nim albo w pysze i oślepieniu myśli, że Bóg nie jest mu potrzebny, gdyż jest zdolny sam, bez Boga zbudować sobie raj na ziemi.

Fragment homilii wygłoszonej podczas Diecezjalnych Dni Młodzieży w Mostach

Ks. abp Tadeusz Kondrusiewicz

Kiedy nauczymy się przebaczać w rodzinie, podobnie będziemy postępować też w życiu. Może niektórzy sceptycznie odnoszą się do takiej propozycji, lecz jest ona wypróbowana przez życie. Ojciec Święty Franciszek mówi, że każdy akt przebaczenia wzmacnia ściany domu rodzinnego, które popękały. Praktyka przebaczenia w rodzinie nie tylko leczy samych jej członków, lecz czyni ich zdolnymi do pomocy społeczeństwu na drodze do doskonałości, by było ono lepsze.

Zdolnością przebaczać rodzina nie tylko ratuje siebie, lecz także wnosi bezcenny wkład w świadectwo odnawiającej mocy Bożego miłosierdzia i przebaczenia.

Fragment homilii wygłoszonej podczas Mszy św. na I Kongresie Ruchów Rodzinnych